

Những Mùa Xuân Trong Đời

Hồng Nguyễn/H.N.T.

1- Mùa Xuân mười tám tuổi

Tôi chờ đợi phút huy hoàng của một đêm giao niên, đôi bờ mi khép hờ.
Muôn ngàn âm thanh hoà trộn, xa xăm từ lòng đất, thì thào qua hơi thở, ào ạt đổ về
đây nồng nhiệt vạn con tim_Mùa Xuân đã đến rồi!
Tôi nắm chặt tay nàng đi trong xác pháo hồng. Khói bay mù mịt, sóng nhạc chơi
vời, giọng thơ đậm ấm, lời chúc tụng xen lẫn tiếng cười ròn tan.
Ta đứng chân trước vườn cây xanh, đón tay sẽ ngắt một cành, lá tươi mơn mớn,
dâng cho nhau hương sắc một tâm tình.

Rồi trong đêm huyền ảo, bên ly rượu nồng, ta say sưa khai mạc hội mùa yêu. Làn tóc bông bênh ôm ấp nửa
bờ vai, ánh mắt hây hây một niềm vui cười mở, đôi môi mềm hé nở, nhựa xuân mòng mọng ướt... Mỗi kẻ mỗi!

2- Mùa Xuân đôi mươi

Hôm nay xuân đã về đây trên Miền Nam đất Việt. Cả kinh thành trở dậy tiếng hoan ca. Pháo nổ tung bùng.
Hoa đăng sáng rực. Hương bay ngào ngạt. Vang vang khúc nhạc xuân tình:

*Một niềm vui dâng lên
Sáng ngời trên ánh mắt
Tươi nở trên nụ cười
Láng láng tâm hồn cõi mở
Yêu thương tràn ngập lòng người*

Tha thướt bóng nàng Xuân trở về. Tà áo trắng bay ngợp hồn trinh khiết. Gió se sẽ lay
dèm. Bước chân đi đón đón. Ngón tay ngà mát rợi, nhẹ nhàng vuốt trên mái tóc: Này,
Xuân đã về đây, hãy thức tỉnh tâm hồn người trẻ dậy với niềm vui cuộc đời, Người ơi!

Tai như nghe một giọng buồn than thở hoà lẫn tiếng nước mắt đang rơi, thanh âm xa
vời từ đáy lòng vang lên như âm hưởng một cung đàn bi ai:

*Trở lại làm chi Xuân nữ ơi
Lòng ta đã chết giữa đôi mươi
Hương mùa xuân cũ còn đâu nữa
Chỉ thấy đời ta_chiếc lá rơi!*

Xuân nữ lại tha thướt bước đi. Bóng nàng mờ dần trong khói pháo mịt mù. Nàng đi tìm những linh hồn đã
CHẾT trong những con người SỐNG thờ ơ trước xuân về.

3- Mùa Xuân hai mươi bốn tuổi

Xuân đã về đây-Xuân chiến địa. Mùa xuân hậu tuyến chỉ còn là dư ảnh.
Còn đâu tiếng pháo tung bùng, tiếng guốc giày rộn rã, tiếng chúc mừng lao
xao. Còn đâu mùi thuốc lá thơm bay, hương ngậy ngắt chén trà, vị nồng
say ly rượu, ánh hoa đăng... Tiếng pháo năm xưa vọng về đây trong tiếng
đạn nổ ròn. Mùi thuốc pháo năm xưa quyện về đây trong làn khói súng.
Từng đóm lửa lao đi chọc thủng màn đêm trừ tịch. Bàn tay ghi băng súng,
môi mím chặt, ánh mắt thiên thần soi thấu không gian. Người lính chiến
chờ đón chúa Xuân về ẩn trong lớp áo quân thù.

Kìa! lùm cây lay động! Sát! Tiếng thét bật ra từ tiềm thức. Một ngọn lười lê phóng lẹ vào lùm cây. Một thân
người gục ngã. Máu! Máu vọt ra ớn lạnh cả bàn tay. Ôi máu! Máu kẻ thù, cùng một thứ với giòng máu ta,
nhưng là máu của kẻ thù không đội trời chung bởi khác biệt nhau chỉ vì LÝ TƯỞNG TỰ DO.

4- Mùa Xuân hải ngoại

Tôi thức dậy giữa đêm 30 tháng Chạp trên xứ sở xa quê hương Việt Nam nửa vòng trái đất. Cũng như mọi đêm bình thường, khung cảnh nơi tôi ở hoàn toàn yên tĩnh. Không một tiếng pháo nổ, không tiếng chúc mừng hay nói cười lao xao, không mùi thơm của hương bay khói toả, không thịt mỡ, dưa hành, câu đối đỏ, bánh chưng xanh... Giờ này, Tiểu bang tôi đang vào giữa mùa Đông. Thời tiết lạnh giá, tuyết vẫn còn rơi. Cả một màu trắng bao phủ vạn vật. Cây cỏ, núi rừng, xa lộ, nhà cửa đều mang một vẻ âm đạm, thê lương.

Chắc hẳn tại nhiều Tiểu bang trên đất nước rộng lớn này, nơi có đông đảo Cộng Đồng Người Việt tị nạn, đang diễn ra một cảnh Tết đậm nét màu sắc quê hương. Truyền thống dân tộc vẫn còn thấy rõ trong các Lễ hội đầu năm, giúp cho đồng bào ta quên đi nỗi buồn xa xứ. Nhưng vì khác biệt thời gian nên Tết của ta không thể có sự hoà điệu chung vui với cảnh Lễ đầu năm của người bản xứ. Ngay cả trong cộng đồng chúng ta cũng có nhiều người đã tập quen lối sống nhập-gia-tuỳ-tục hoặc theo hoàn cảnh lao động bắt buộc, thì vào đúng lúc này, gia đình họ vẫn đang im lìm trong giấc ngủ.

Còn riêng tôi, trong giờ phút giao niên, tâm hồn như một giải mây xám lơ lửng theo làn gió nhẹ bay về quê hương yêu dấu cũ. Sài Gòn ơi! Nhớ sao là nhớ! Tôi đang trải qua một cái Tết cô đơn, lặng lẽ hơn bao giờ. Tôi nhớ, và cố nhớ lại, những cái Tết quê hương để may ra cảm nhận được một chút niềm an ủi. Đồng hồ chỉ 12 giờ 15. Buồn quá, đành mở Gmail. A! hình ảnh một giò hồng chữ đỏ tươi với 4 chữ CUNG CHÚC TÂN XUÂN hiện ra bên cạnh chậu hoa cúc vàng tuyệt đẹp cùng với một bánh pháo hồng chờ click là nổ:

*Những tưởng mình ta chẳng có Xuân
Nhưng nay Xuân đến tựa bao lần
Giờ đây pháo nổ tung màn ảnh
Thấp thoáng nàng Xuân đã tới gần.*

Tha thướt bóng nàng Xuân lại trở về. Run run nâng chén rượu nồng, tay trong tay cùng với nàng Xuân, hân hoan khai mạc hội mùa yêu. Trước màn ảnh đang khói pháo mịt mù và xác pháo hồng tung rơi lả tả, hân hoan khai mạc hội mùa yêu:

*Rượu nồng vừa nhấp ngọt ngào
Dịu tay Xuân nữ đi vào Thiên Thai
Đêm khuya ôm giấc mộng dài
Tình Xuân trẻ-mãi-không-già trăm năm.*

Rồi, Xuân nữ lại tha thướt bước đi. Bóng nàng khuất dần sau hàng cây tuyết trắng. Nàng tiếp tục đi tìm những mảnh đời lạc lõng trên vùng đất hải ngoại lúc Xuân về... Tôi chập chờn nửa ngủ nửa mê, đang mơ mơ màng màng chợt bừng hoàng tỉnh thức. Mộng đẹp đã tàn. Có còn không thời hoa mộng xa xưa? Quê hương xa vời vợi. Ngàn trùng cách xa. Đã mấy chục mùa Xuân trôi qua nơi hải ngoại. Ngậm ngùi thấp nén hương lòng, vọng về cố hương. Cầu nguyện sớm được trở về ăn một cái Tết Việt Nam thật huy hoàng trên quê hương Việt Nam yêu dấu.

5- Mùa Xuân tương lai

Ngày. . . . tháng. . . . năm.

Mùa Xuân Ả-Rập từ Trung Đông bùng lên, ào ào như bão cuốn, lan tràn về phương Đông. Trên vùng Đông Nam Á nhất là khắp giải non sông hình chữ S bùng lên cuộc cách mạng giải phóng dân tộc. Hà nội, Huế, Sài Gòn bừng tỉnh cơn ác mộng. Hoả ngục tan thành ra mây khói. 5 cửa ô mở rộng đón mừng đoàn quân chiến thắng. Bản hùng ca vang dậy 36 phố phường cổ đô Thăng Long yêu dấu: Ngày công dân ơi quốc gia đến ngày giải phóng. . .

Ngọn cờ vàng phấp phới bay trên đỉnh Tháp Hồ Gươm. Ôi màu vàng tươi thắm! Vàng bay trên khắp ngả, vàng giăng mắc ngọn cây, vàng chói lọi công trường, vàng nhảy múa trên muôn triệu bàn tay đang phất.

Từng sóng người lớp lớp hùng dũng bước đi theo nhạc khúc khải hoàn. Confetti tung trời như ngàn vạn đốm sao sa. Cổ đeo vòng hoa chiến thắng, bàn tay vung lên, hiên ngang bước trên lòng đại lộ, giữa tiếng hoan hô nổi lên như sấm động, biển gào.

Con cháu Lạc Hồng: các bạn là đồng bào VN vẫn sống tại quê hương, chúng tôi là đồng bào VN từ hải ngoại trở về. Chúng ta đã góp sức cùng nhau đem lại cho quê hương một mùa Xuân Chiến Thắng, cũng là mùa Xuân Tự Do, Dân Chủ thật sự của ngót 90 triệu người con dân nước Việt thân yêu.

Chúng ta hôm nay vui hưởng một cái Tết muộn nhưng một cái Tết trọn vẹn rực rỡ huy hoàng. Tiếng pháo nổ rộn khai mạc hội hoa đăng. Từng đóa hoa Xuân rực nở trên bầu trời, nở lung linh dưới đáy nước Hồ Gươm, nở long lanh trong lòng mắt, nở rạng rỡ trên miệng cười em nhỏ mà bàn tay dịu dàng đang dâng tặng chúng ta những đóa hoa tươi thắm.

Vui, vui, hãy vui lên bạn ạ! Ta vui một lần đầu, sau bao năm đã khát khao tự do, dân chủ. Ta vui niềm vui chiến thắng, vui chung 90 triệu đồng bào trọn vẹn cả tình thương yêu dân tộc.

Để ngày mai, người dân Việt lại tiếp tục đứng thẳng mình lên. Bàn tay ta không còn ghì trên báng súng hướng về kẻ nội thù, nhưng bàn tay sẽ ghì chặt báng súng chống quân xâm lược trên đất liền cũng như trên vùng hải đảo, để bảo vệ tổ quốc thân yêu. Sẽ kiến thiết lại quê hương, khôi phục những truyền thống đẹp, tái tạo lòng người chứa chan tinh thần Chân Thiện Mỹ. Sẽ nối lại tình thương yêu đùm bọc giữa mọi người. Sẽ xây dựng lại tất cả.

Và Xuân năm nay là mùa Xuân lịch sử, thật sự mở đầu cho Hạnh phúc, Tự do và Dân chủ. Chúng ta khôi phục lại nền Cộng hoà đã bị gián đoạn mấy chục năm qua, với cờ vàng 3 sọc đỏ tung bay trên khắp 3 miền đất nước, và đặc biệt, Thủ Đô SÀI GÒN yêu dấu_khai sinh ĐỆ TAM VIỆT-NAM CỘNG-HOÀ.

HongNguyen/H. N. T, USA 2013

[Phỏng theo Tuỳ bút Xuân Đến Trong Lòng Trai Thế Hệ của HN/Nguyệt san BUT HOA #14/2/65, SAIGON và sửa đổi tại GA/USA, 2013]